

ikke ret kunne see Andet, end at den her i Thinget vedtagne Adresse kun gaar ud paa at udtale et Ønske for Kongen, men at den iøvrigt overlader det til Kongen, hvorvidt han, netop efter den Ret, som han ifølge Grundloven har, vil tage dette Ønske tilfølgende, og nu kunne vi ikke see Andet, end at det er at gaae noget videre, at det er at forandre et Ønske til en Billie, idet man her paa Grund af det i Adressen udtalte Ønske vil standse Behandlingen af en Lov, som vel ikke ligger for idag, men som dog paa en Maade ligger til Afgjørelse idag. Vi kunne endelig ikke undlade at gjøre en Bemærkning, og det er den, at selv om vi, efter at have taget Sagen under tilstrækkelig Overveielse, skulde fuldstændig kunne slutte os til det i Adressen udtalte Ønske, saa maae vi dog udtale, at det forekommer os, at den bedste og fornuftigste Maade at gaae frem paa, for at faae dette Ønske udført, er først at faae de to Ministerier, saavel Krigs- som Marineministeriet, ordnede paa en fuldkommen tilfredsstillende Maade; men dette forekommer os bedre at kunne see ved Lov end ved at overlade det til selve Krigsbestyrelsen, som jo kan stifte og paa een Tid ordne Sagerne paa en hensigtsmæssig Maade og paa en anden Tid maaskee paa en mindre hensigtsmæssig Maade. Vi see i det Hele taget ikke, at der kan siges at ligge en Hindring for Udførelsen af den Tanke, at sammendrage de to Ministerier, deri, at man først ordner dem hver for sig paa en hensigtsmæssig Maade. Vi troe, at foruden at dette i og for sig er heldigt, vil det endogsaa lette en Sammendragning og maaskee kunne fjerne nogle af de Betænkeligheder, som Mange dog for en stor Deel endnu nære mod en saadan Ordning, idet man ikke ret kan tænke sig Andet, end at, hvis en Ordning nu snart pludselig skulde foretages, vilde den Mand, der stod i Spidsen og skulde udføre en saadan Ordning, ikke have tilstrækkelige Kræfter i noget af Ministerierne til at begynde Arbejdet med. Smidlertid er det endnu ikke Mindretallets bestemte Hensigt at stemme imod noget af disse Forslag. Vi maae jo indrømme, at der er Sandsynlighed for, at Thinget vil følge Fleertallet, og dernæst maae vi indrømme Fleertallet, at Krigsministeriet behøver nogle flere Midler stillede

til sin Raadighed, end det hidtil har haft. Hvis altsaa den ærede Krigsminister kan og vil gaae ind paa det her stillede Forslag, skal idetmindste jeg for mit Vedkommende — jeg kan i saa Henseende ikke udtale mig bestemt om det andet Medlem, der med mig udgjør Udvalgets Mindretal — afholde mig fra at stemme.

Krigsministeren: Det foreliggende Ædringsforslag, som gaar ud paa, at der skal stilles en vis Sum i 2 Aar til Krigsministeriets Raadighed til at forskaffe det en Følge af Arbeidskraft, troer jeg ikke at kunne tilraade. Jeg har for omtrent 7 Uger siden forelagt dette Thing Udskrift til Lov om Krigsministeriets Ordning og paa samme Tid Udskrift til Lov om Forplejningscorpsets Ordning. Jeg betragter det som en af de væsentligste Betingelser for, at Hæren kan opfylde sin Bestemmelse, at der baade have et vel ordnet Forplejningscorps og et vel ordnet Krigsministerium. Naar ikke disse to Betingelser ere opfyldte, saa vil Hæren væsentlig svækkes, og den vil ikke være istand til at opfylde sin Bestemmelse, saaledes som det er Hensigten. Den Gang jeg forelagde disse Lovudskrift, blev der foreslaaet Nedsættelsen af et særskilt Udvalg for at drøfte dem, men paa Forslag af det ærede Medlem, der sidder her ved Siden af mig, det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Spionek), som er Formand for Udvalget om Lønningslovene, bleve disse Lovudskrift henvisne til det samme Udvalg, som har andre Lønningslove under Behandling. Det ærede Medlem udtalte dengang, at det var Udvalgets Hensigt at behandle disse to Lovudskrift fortrinnsvis, og at man nærede det Haab og Ønske at kunne see disse Lovudskrift vedtagne i indværende Session. Det var efter denne Forklaring af det ærede Medlem, at Thinget vedtog ikke at nedsætte noget særskilt Udvalg, men at henvise disse Love til Behandling af nævnte Lønningslovsudvalg. Jeg har altsaa al Grund til at antage, at det dengang var Thingets Hensigt og Ønske, at disse to Lønningslove, nemlig Lovudskriftet om Forplejningscorpsets Ordning og Lovudskriftet om Krigsministeriets Ordning, maatte i indvæ-